

คำแก้ว สาวน้อยเมืองเหนือ วัยประมาณ 15 ปี บอบบางแลดูน่าสงสาร
 เธอมีความฝันสวยงามเฉกเช่นเด็กสาวทั่วไปในรั้วคอนเวนต์ นั่นคือการสวมชุดวิวาห์ที่ขาวสะอาด พู่ฟอง
 แลดูบริสุทธิ์ราวกับเจ้าหญิงน้อย ๆ ในเทพนิยาย และดอกส้มคือดอกไม้ที่คำแก้วรักมากที่สุด
 เธอปรารถนาและรอคอยมาชั่วชีวิตที่จะได้นำมันมาร้อยเป็นมงกุฎและสวมใส่ในวันแต่งงาน
 อนิจจา...ความจริงและความฝันช่างห่างไกลกันลิบลับนัก
 เมื่อเธอต้องถูกส่งมาเป็นภรรยาของเจ้าสัวชราท่านหนึ่งแห่งย่านภาษีเจริญ
 ภายหลังการเสียชีวิตของบิดาเนื่องจากหนี้สินที่มากมาย
 และมารดาเลี้ยงของเธอไม่ปรารถนาจะเลี้ยงดูเธออีกต่อไป

เจ้าสัวเซงสือเกียง คือว่าที่สามีของคำแก้ว มาบัดนี้เขามีอายุประมาณ 60 ปีแล้ว แม้ว่าวัยจะล่วงเลยมาขนาดนี้
 แต่ก็ได้เป็นอุปสรรคในการหาภรรยาเล็กๆ เพื่อเสริมบารมีของท่านเจ้าสัวลดลงเลยแม้แต่หน่อย
 แต่ตรงกันข้ามท่านกลับพออกพอใจยิ่งนักที่สามารถสรรหาภรรยาเด็กขนาดคำแก้วได้
 ท่านเจ้าสัวรอคอยวันที่เขาจะได้ครอบครองความงามและความบริสุทธิ์นี้อย่างใจจดใจจ่อ

คำแก้วเดินทางมาถึงยังอุทยานใหญ่สีแดงเก่าคลาคล่ำแห่งคลองภาษีเจริญอย่างเงียบเชียบ
 โดยที่ทุกคนที่อาศัยอยู่ในอุทยานหลังนี้ไม่มีใครล่วงรู้เลยว่า
 บัดนี้คุณนายที่สี่หรือภรรยาคนใหม่ของท่านเจ้าสัวได้เดินทางมาถึงแล้ว
 เนื่องจากท่านเจ้าสัวรู้ดีว่าการหาภรรยาเล็ก ๆ เพื่อมาเสริมบารมีในวัยขนาดนี้นั้นเป็นเรื่องที่น่าอับอายอยู่ไม่ใช่น้อย
 ท่านจึงเลือกที่จะไม่บอกกล่าวใครเพื่อไม่ให้เป็นการตะจิตตะขงใจเสียเปล่า ๆ เมื่อมาถึงคำแก้วได้ กิมลิ่ง
 เด็กสาวชาวจีนทำทางแก่นแก้วและซุกซนไม่เกรงกลัวใคร ให้มาเป็นต้นห้องคอยรับใช้เธอ

แต่การพบกันครั้งแรกระหว่างคำแก้วและกิมลิ่งนั้นไม่เป็นที่น่าประทับใจสักเท่าไรนัก เมื่อกิมลิ่งเองก็รู้สึกได้ว่า
 คุณนายคนใหม่นั้นแลดูสวยงามและเยือกเย็นก็จริง หากแต่เป็นเพียงภาพลวงตาที่เห็นภายนอกเท่านั้น
 แท้จริงแล้วเธอซ่อนความอำมหิตและร้ายกาจอยู่ภายใต้ท่าทีที่เรียบเฉยนี้เลยทีเดียว กิมลิ่งเกลียดคุณนายคนใหม่

เธอมีความฝันและความทะเยอทะยานอยู่ไม่น้อยทีเดียว
เมื่อเธอหวังที่จะเป็นคุณนายที่สี่แห่งอาณาจักรตระกูลเซ่งแห่งนี้
ความมือไวใจเร็วของท่านเจ้าสัวที่ผ่านมามีทำให้กิเลสขามใจและใฝ่ฝันจะเป็นคุณนายใช้ชีวิตอย่างร่ำรวยสุขสบาย
เธอเกลียดคุณนายคนใหม่ที่มาแย่งตำแหน่งของเธอ ส่วนคำแก้แค้นเองก็รู้สึกเกลียดชังเด็กสาวที่ช่างต่อล้อต่อเถียง
ชอบซุบซิบนินทา แถมยังมีท่าทีกระด้างกระเดื่องต่อเธอยิ่งนัก

ท่านเจ้าสัวพาเธอไปแนะนำตัวต่อภรรยาทั้งสามคนซึ่งอยู่ที่นี้มานานแสนนาน เม่งฮวย
ภรรยาชาวจินคนแรกของท่านเจ้าสัวที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา
บัดนี้เธอกลายเป็นเพียงหญิงที่ไร้เสน่ห์ในสายตาของสามี
หากแต่ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านท่านเจ้าสัวก็ให้เกียรติเธอเป็นผู้ดูแลบริหารและจัดการเรื่องผลประโยชน์
รายรับรายจ่ายและเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลบริวารทุกคน อำนาจสิทธิขาดทุกอย่างจึงเป็นของเม่งฮวย
โดยที่ท่านเจ้าสัวไม่เคยเข้ามายุ่งเกี่ยวเลยแม้แต่น้อย
อีกทั้งยังไม่มาร่วมหลับนอนกับเธอเฉกเช่นสามีภรรยาทั่วไปอีกด้วย เม่งฮวยต้อนรับคำแก้แค้นตามหน้าที่ทั้ง ๆ
ที่ในใจลึก ๆ แล้ว เธอไม่เห็นด้วยเลยที่ท่านเจ้าสัวมีภรรยาเพิ่มและอายุน้อยถึงเพียงนี้

เย็นหลัง คือภรรยาคนที่สองของท่านเจ้าสัว
ท่านเจอเธอเมื่อเดินทางไปติดต่อการค้าที่สิงคโปร์ในฐานะหลานสาวท่านทูต
แต่ไม่มีใครที่ล่วงรู้ความจริงว่าแท้จริงแล้วเธอไม่ได้เป็นหลานสาวท่านทูตโดยสายเลือด หากแต่เป็นเพียงญาติห่าง
ๆ ของแม่บ้านที่ทำงานให้แก่ท่านทูตเท่านั้น ความน่ารักสวยงามบวกลดความฉลาดเฉลียวและทะเยอทะยาน
ทำให้เย็นหลังสามารถจดจำและเลียนแบบมารยาทสมบัติผู้ดีได้ทุกประการ
และเมื่อวันเวลาผ่านไปเธอก็สามารถเลื่อนฐานะกลายเป็นหลานสาวท่านทูตได้อย่างแนบเนียน
และด้วยความทะเยอทะยานนี้เอง ทำให้เธอกลายเป็นภรรยาคนที่สองของเจ้าสัวเซ่งเสี่ยวเกียงภายในระยะ
เวลาที่ไม่มากนัก
เย็นหลังแสดงท่าทีต้อนรับคำแก้แค้นอย่างอบอุ่นแม้ว่าหางตาจะแอบแสดงความอิจฉาริษยาและความรำคาญออกมาบ้าง
แต่เธอก็พยายามซ่อนมันไว้ภายใต้ท่าทีที่เรียบร้อย อ่อนหวาน น่ารักตามแบบฉบับของเธอ

หม่อมแก้ว หรือ โรส คุณนายนางเอกคณะอุปรากรจีน เธอเป็นคนที่สวยที่สุดในบรรดาภรรยาทั้งหมดของท่านเจ้าสัว
ยามว่างเธอมักชอบร้องเพลงและรำร่ายอยู่เสมอ ๆ ท่าทางที่ร่าเริงคั่งกตัวน้อย ๆ
มารยาทหญิงหลายร้อยเล่มเกวียนที่สรรหามาใช้ ทำให้โรสเป็นที่โปรดปรานของท่านเจ้าสัวยิ่งนัก
ซึ่งสร้างความอิจฉาให้แก่บรรดาภรรยาคนอื่น ๆ ของท่านเจ้าสัวอย่างยิ่ง
คำแก้แค้นอนุญาตท่านเจ้าสัวไปพบโรสด้วยตัวเธอเอง
หากแต่โรสไม่ยอมออกมาพบบอกแต่เพียงว่าไม่สบายให้เธอกลับไปก่อน
คำแก้แค้นกลับมาที่ห้องของเธอด้วยความรู้สึกแปลก ๆ กับคนที่นี่ ทุกคนเป็นเช่นไรไม่มีใครล่วงรู้ได้
ทุกอย่างยากแก่การหยั่งถึงความจริงใจที่อยู่เบื้องลึกยิ่งนัก

คืนแรกของการเข้าหอ คำแก้แค้นไม่ได้มีความรู้สึกอึดอัดในความรักหรือความสุขสมหวังใด ๆ เลยแม้แต่น้อย
เมื่อสามีของเธอคืนกกระซางแก่คนหนึ่งในความรู้สึกเท่านั้น
กลางคืนในคืนวันนั้นเองท่านเจ้าสัวก็จำต้องรีบจากภรรยาคนล่าสุดของท่านไปเนื่องด้วยโรสไม่สบาย

ไม่มีใครรู้ว่าโรสป่วยเป็นอะไร แต่สิ่งที่แท้จริงคือท่านเจ้าสัวก็ไม่ได้กลับมาที่ห้องค้ำแก้วอีกเลยตลอดค้ำคืนนั้น ค้ำแก้วเองก็ไม่ได้รู้สึกอึดอัด แต่ตรงข้ามเธอกลับรู้สึกสบายใจอย่างประหลาดเมื่อต้องอยู่คนเดียว เธอใช้เวลาในขณะนั้นเพื่อบินถึงบ้านที่เชียงดาว ไร่ส้ม และบิดาของเธอ ซึ่งล้วนแต่เป็นอดีตและความทรงจำที่มีค่า มีความสุข และไม่มีวันหวนกลับมาได้อีกเลย

ชีวิตในแต่ละวันของค้ำแก้วดำเนินไปอย่างซ้ำ ๆ และน่าเบื่อหน่าย เธอเริ่มสังเกตเห็นความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ภายใต้อารมณ์ร้ายและอาณัติที่โหดร้ายของตระกูลเซ่งแห่งนี้ เริ่มไปด้วยความลึกซึ้งและมีคำหลายสิ่งหลายอย่างอยู่ไม่ใช่น้อย ปริศนาบ่อน้ำหลังบ้านที่คุกรุ่นและเย็นเยียบ บ่อซึ่งใคร ๆ ต่างเรียกขานว่าม่นคือบ่อนรก หญิงสาวก็คนที่ต้องตายอย่างน่าอนาถในบ่อร้างนั้น ความอิจฉาริษยาแค้นชิงชังเคียดแค้นระหว่างภรรยาทั้งสามคนของท่านเจ้าสัว เป็นสิ่งที่เธอเริ่มเบื่อหน่าย ทำให้เธอต้องคอยระแวดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา

โรสหรือคุณนายที่สาม หญิงสาวที่ร่าเริงดังนกน้อยอยู่ตลอดเวลา เธอเริ่มแหวะเวียนมาเป็นเพื่อนคุยของค้ำแก้วอยู่เสมอ แม้ว่าเธอจะมีทิท่าแปลกในตอนแรกก็ตาม โรสคุยได้ทุกเรื่องตั้งแต่เรื่องบนเตียงซึ่งทำให้ค้ำแก้วรู้สึกกระดากอยู่ไม่ใช่น้อย ไปจนถึงชีวิตความเป็นอยู่ต่าง ๆ ในบ้านที่ต้องแข่งขันกับภรรยาต่าง ๆ ของท่านเจ้าสัว คุณาฆาตที่สำคัญของโรสหาใช่ใครอื่นคือ เชนหลังสตรีหน้าเนื้อใจเสือคนนั้นนั่นเอง เธอแข่งมีลูกกับโรส และแล้วโรสก็กลายเป็นฝ่ายชนะเมื่อเธอมีลูกชายและคลอดออกมาก่อนลูกสาวเชนหลัง ทั้งที่เชนหลังให้หมอยาใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ออกมาอย่างสุดความสามารถ แต่ก็ไม่เป็นผล โรสหัวเราะเสียงดังลั่นอย่างภาคภูมิใจในชัยชนะของตนเอง ในขณะที่ค้ำแก้วรู้สึกสยดสยองเป็นอย่างยิ่ง

เชนหลังคืออีกคนที่พยายามสร้างความสนิทสนมกับค้ำแก้วตลอดเวลา บ่ายจัดวันหนึ่งเชนหลังต้องการให้ค้ำแก้วเป็นผู้ตัดสินให้แก่เธอ แม้ว่าค้ำแก้วจะปฏิเสธหลายต่อหลายครั้งว่าเธอไม่มีความถนัดในเรื่องนี้เลย และแล้วก็เกิดเหตุขึ้นเมื่อกรรไกรคมกริบได้ตัดโบหูของเชนหลังเข้าโดยบังเอิญ เสียงร้องโอดโอยปนกับเสียงคำทอได้ดังขึ้นก้องอาณัติตระกูลเซ่ง ค้ำแก้วหน้าซีดเผือด เธอหลบเข้าไปในห้องและอยู่ที่นั่นตลอดบ่ายโดยที่ไม่กล้าออกมาอีกเลย แต่เหตุการณ์นี้กลับสร้างความสะใจและสามใจให้แก่โรสและเม่งฮวยยิ่งนัก สองคุณนายหัวเราะอย่างสะใจที่มีใครสักคนสามารถจัดการนังคุณนายที่สองจอมอึงผยองได้ วันที่เก้าเดือนเก้า เป็นวันที่การระงับคดีอาวุโสตามธรรมเนียมจีนโบราณ วันนั้นเป็นวันแรกที่ค้ำแก้วได้มีโอกาสพบกับ คุณชายใหญ่ หรือ คุณก้องเกียรติ เจนพานิชย์สกุล บุตรชายคนโตของเม่งฮวย เมื่อแรกที่ได้พบหน้าก้องเกียรติรู้สึกถึงความผูกพัน ความสงสาร และความอบอุ่นอย่างประหลาดที่เขามีให้แก่แม่เลี้ยงสาวของเขาเอง ซึ่งค้ำแก้วเองก็รู้สึกไม่แตกต่างกันนัก คุณชายใหญ่ไม่ได้พักที่นี้หากแต่มีบ้านส่วนตัวอยู่ที่สาธร โดยท่านเจ้าสัวมอบกิจการทั้งหมดให้เขาเป็นผู้ดูแล จัดการบริหารงานทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว ส่วนท่านเจ้าสัวก็มาใช้ชีวิตส่วนตัวของท่านอย่างมีความสุขที่อุทยานแห่งหนึ่งริมคลองภาษีเจริญแห่งนี้ ค้ำแก้วได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณชายใหญ่บ้างตามโอกาส ทั้งคู่รู้สึกดีต่อกัน

คำแก้วรู้สึกอบอุ่นอย่างประหลาดที่มีเขาคอยเป็นเพื่อน
ทำให้ความรู้สึกเธอในการอาศัยอยู่ที่กุหาสน์แห่งนี้เริ่มดีขึ้น
ก้องเกียรติชอบเป่าขลุ่ยและนั่นเป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวที่เธอชอบเช่นกัน เขาสัญญาว่าจะหาครูมาสอนให้เธอ
คำแก้วดีใจมาก อย่างน้อยชีวิตของเธอก็ไม่น่าเบื่อ ว่างเปล่า และเหงาหงอยจนเกินไปนัก

เรื่องยศ เพื่อนสนิทของก้องเกียรติ หนุ่มหน้าสวยร่ากับอิสตรีที่ไม่ปานคือครูสอนดนตรีของคำแก้ว
เขาลอบมองพฤติกรรมระหว่างเรื่องยศและคำแก้วบ่อยครั้งอย่างไม่สบายใจนัก
ไม่มีใครรู้ว่าหนุ่มหน้าสวยเพื่อนสนิทของก้องเกียรติคนนี้จะมีความรักที่ผิดวิสัยธรรมชาติตามครรลองที่ถูกที่ควร
เขามีจิตใจใฝ่แสหาก้องเกียรติยิ่งนัก แต่แล้ววันหนึ่งเรื่องยศกลับบอกความจริงแก่คำแก้วว่า
แท้จริงแล้วก้องเกียรติแอบมีใจให้เธอ
มันคือความจริงที่ทำให้คำแก้วมีความสุขและความทุกข์ไปได้ในขณะเดียวกัน
เพราะรู้ว่าความรักนี้เป็นความรักต้องห้ามที่ไม่อาจเป็นไปได้อย่างมีต้องสงสัย
เรื่องยศลอบมองความทุกข์ระทมของคำแก้วอย่างสามใจ

วันที่เจ็ดเดือนสิบสอง คืองานฉลองครบรอบวันเกิดของท่านเจ้าสัวอายุครบ 65 ปี บรรดาคุณนายต่าง ๆ
ของท่านเจ้าสัวประชันการแต่งตัวกันอย่างเอิกเกริก มีเพียงคำแก้วเท่านั้นที่แต่งตัวแบบไทย ๆ
สร้างความไม่พอใจให้แก่ท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ในงานเต็มไปด้วยเสียงอ่อนหวาน
หัวเราะต่อกระซิกตลอดเวลาระหว่างท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทั้งหลาย
คำแก้วรู้สึกเบื่อหน่ายกับภาพมายาจอมปลอมเหล่านี้เต็มที คำแก้วคิดจะหลบหน้าผู้คนเพื่อไปพักผ่อน
แต่เหตุการณ์ก็ไม่เอื้ออำนวยให้ทำเช่นนั้นได้

เมื่อ คุณชายเล็ก หรือ คุณเกียรติกร กับ คุณหนูกรรมกร บุตรสาวคนสุดท้อง
ซึ่งเป็นลูกชายของโรสและลูกสาวของเขนหลัง วิ่งไล่จับจนชนแจกันใบงามหล่นลงมาแตก
สองพี่น้องทะเลาะกันอย่างเอาเป็นเอาตาย แม่สวยลดันมาตบหน้าลูกเลี้ยงทั้งสองพร้อมทั้งดุด่าอย่างหยาบคาย
ร้อนถึงมารดาของเด็กทั้งสองต้องเข้ามาห้ามทัพ บรรดาคุณนายทั้งสามจึงเริ่มด่าทอและทะเลาะกันอย่างรุนแรง
เมื่อต่างฝ่ายต่างก็คิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก คำแก้วเริ่มรู้สึกรำคาญและเบื่อหน่าย เธอจึงพูดเปรย ๆ
ขึ้นมาว่ามันไม่น่าเป็นเรื่องลูกหลานใหญ่โตขนาดนั้นก็แค่แจกันใบเดียว
คุณนายทั้งสามหันกลับมาดูงานเธอทันทีว่า เพราะความเป็นตัวช่วยของเธอทำให้เรื่องร้าย ๆ
ต้องเกิดขึ้นในบ้านอยู่เสมอ คำแก้วเดินช้า ๆ ออกมาจากในงาน
เธอพยายามสะกดความระทมขมขื่นที่มีอยู่เต็มอกอย่างสุดความสามารถ
แต่ไม่สามารถกลืนน้ำตาที่มีอยู่ได้อีกต่อไป เธอทรุดตัวลงนั่งริมสวนแห่งนั้นและร้องไห้อย่างหนัก
เมื่อไม่สามารถอดทนต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นอีกต่อไปแล้ว

เธอหลบหน้าผู้คนไปนอนพักผ่อนตอนบ่าย ระหว่างที่นอนหลับ
เธอฝันเห็นหญิงสาวมากมายที่ตะเกียกตะกายร้องขอชีวิตอย่างน่าเวทนา คำแก้วสะดุ้งตื่นด้วยความรู้สึกหวาดกลัว
แต่แล้วเธอก็ตัดสินใจลุกขึ้นสู้อีกครั้งด้วยการแต่งตัวลงมาร่วมงานในตอนค่ำ
ที่โต๊ะอาหารคำแก้วพยายามเอาอกเอาใจท่านเจ้าสัวด้วยการกอดจูบท่านต่อหน้าสาธารณะชน

แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นดังที่คิด ท่านเจ้าสัวโกรธมากที่เธอบังอาจทำเช่นนั้นต่อหน้าธารกำนัล
เขาลุกขึ้นผลักเธอออกด้วยความรังเกียจและขะเขว

หลังจากเหตุการณ์ในคำคืนวันนั้น ท่านเจ้าสัวก็แทบจะไม่จะต้องตัวเธออีกเลย
คำแก้รู้สึกแย่มากเมื่อคิดว่าตนเองต้องถูกปลดเกษียณด้วยวัยเพียง 20 ปีเท่านั้น
เธอจึงพยายามหาวิถีทางเพื่อความอยู่รอด การมีทายาทสืบสกุลนั้นคือทางออกที่ดีที่สุด
และเป็นวิธีการเดียวกับที่บรรดาขุนนางทั้งหลายใช้มาแล้วอย่างได้ผลจากคำบอกเล่าของโรส
คำแก้จึงใช้มารยาต่าง ๆ นานาประการทำให้ท่านเจ้าสัวกลับมาร่วมหลับนอนกับเธออีกครั้ง
ครั้งนี้คำแก้สามารถทำสำเร็จ แต่โลหิตสีแดงคล้ำที่ออกมาในวันหนึ่งนั้นคือสัญลักษณ์แห่งความพ่ายแพ้
คำแก้รู้สึกผิดหวังเป็นที่สุด เธอจึงตัดสินใจทำแผนหลอกลวงตบตาทุกคนว่าเธอกำลังตั้งครรภ์
ซึ่งข่าวนี้สร้างความยินดีให้แก่ท่านเจ้าสัวเป็นอย่างยิ่ง ท่านกลับมารักใคร่และเอาอกเอาใจเธอดังเดิม
คำแก้รู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง ในที่สุดเธอคือผู้ชนะอย่างแท้จริง แต่ความสุขมักอยู่กับคนเราได้ไม่นาน
เมื่อกิมลิ่งได้กรับใช้แสนแสบเห็นผ้าอนามัยซึ่งเปื้อนคราบโลหิตลอยอยู่ในชักโครก
เธอจึงคิดจะใช้มันเป็นเครื่องทำลายขุนนางที่สั่นคลอนที่เธอเกลียดแสนเกลียดให้พินาศในทันที
คำแก้เข้ามาเห็นเหตุการณ์นั้น แวดตาที่ประสงคร้ายของกิมลิ่ง
ทำให้เธอบังคับให้เค้กรับใช้กินผ้าอนามัยชิ้นนั้นเข้าไป กิมลิ่งจำต้องยอมทำตาม เธอกลักลั่นกินมันเข้าไปทั้งน้ำตา
ต่อมาก็เป็นที่โจษขานกันไปทั่วอาณาจักรตึกแดงแห่งนี้ว่า ขุนนางที่สี่แม้อายุยังน้อย
หากแต่จิตใจเหี้ยมโหดอำมหิตผิมนุษย์ยิ่งนัก
เหตุการณ์ในวันนั้นสร้างความขวัญหนีดีฝ่อให้แก่กิมลิ่ง เธอจับไข้อยู่หลายวันจนเสียชีวิตในที่สุด
คำแก้รู้สึกสับสนและหวาดกลัวในสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่หลายวัน
ระหว่างนั้นเธอเริ่มสนิทกับโรสและไว้วางใจให้เป็นเพื่อนคุยและที่ปรึกษาที่ดีเสมอ
แต่โรสก็ไม่ค่อยจะอยู่ติดบ้านนัก เธอเป็นขุนนางเพียงคนเดียวที่ชอบออกจากบ้านไปดูจิ้งเหลนไฟตามที่ต่าง ๆ
แถมยังแอบคบผู้ชายอีกด้วย นายแพทย์ทรงชัย หรือ นายซุ่นไฉ้ เจ้าของร้านขายยาจีนรูปหล่อคือผู้รักของเธอ
โรสมักแอบลอบมาพบปะเขาเสมอ
ทั้งสองวางอนาคตด้วยกันว่าวันหนึ่งเขาจะเป็นผู้พาโรสหนีจากคฤหาสน์ตึกแดงนั้น
โรสเคยชวนคำแก้ออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกเป็นเพื่อนบ้างในบางครั้ง
หนึ่งในหลายครั้งเธอชวนคำแก้ไปดูเธอเล่นไฟนรกกระจอก
ทำให้คำแก้ได้ล่วงรู้ความจริงว่าโรสและนายแพทย์ทรงชัยเป็นอะไรกัน
เมื่อเธอก็มไปหยิบไฟนรกกระจอกที่บังเอิญหล่นลงไปได้โต๊ะ
และได้เห็นขาผู้หญิงเกี่ยวกระหวัดกันอยู่อย่างเหนียวแน่น
คำแก้พยายามเตือนโรสว่ามันเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องห้ามที่ไม่อาจเป็นจริงไปได้ มันทำให้โรสโมโหมาก
เธอคำทอคำแก้อย่างรุนแรง และไม่ให้มายุ่งกับเรื่องส่วนตัวของเธออีก

โรสหญิงสาวอดีตนางเอกคณะอุปรากรจีนเก่า เธอผ่านเรื่องราวแห่งชีวิตในเชิงละครมากมาย
จนหลังคิดว่ตนเองนั้นคือนางเอกตลอดกาล ทั้งที่แท้จริงแล้วความจริงในชีวิตหาเป็นเช่นนั้นไม่
และเรื่องราวการคบชู้ผู้ชายของเธอก็ทำให้รอดสายตาสีแก่แหลมประดุจเหยี่ยวคู่หนึ่งไปได้

คำแก้รู้สึกอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเต็มทน เมื่อไรเพื่อนเพียงคนเดียวมักไม่ค่อยอยู่ไม่มีเวลาวางจะพบปะพูดคุยกัน เธอเริ่มหันมาสูบบุหรี่ คิ้มเหล้าเมามาเป็นประจำทุกคำคืน วันหนึ่งเธอต้องแปลกใจมากที่พบว่า ผู้ที่เปิดประตูห้องเข้ามาหาเธอนั้นคือคุณชายใหญ่หรือคุณก้องเกียรติแห่งอาณาจักรตระกูลเซ่งนี้เอง ก้องเกียรติเข้ามาเพื่อที่ดูแลคำแก้ด้วยความเป็นห่วงเป็นใย อีกทั้งยังมาเพื่อสารภาพความรู้สึกที่แท้จริงของเขามีต่อเธอมานานแสนนานอีกด้วย มันคือความจริงที่ราวกับความฝันไม่อาจเป็นจริงขึ้นมาได้ คำแก้ร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดครวครวและเริ่มคิ้มเหล้าเมามาอีกครั้ง คำแก้หลับและฝันถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่ากลัวมากมาย เธอสับสน หวาดกลัว และมึนงงกับเรื่องราวต่าง ๆ จนไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวใด ๆ ได้อีกต่อไป ขามบ้ายเธอตื่นขึ้นมาพร้อมกับเสียงคำทออย่างรุนแรงอยู่ตรงทางเดินห้อง รักต้องห้ามของโรสพบจุดจบวันนี้เอง เมื่อเย็นหลังได้นำคนไปฝากโรสกลับมาจากรังรักของเธอและนายแพทย์ทรงชัย โรสร้องไห้แทบขาดใจพร้อมทั้งคำทอและขู่อาฆาตเย็นหลังอย่างรุนแรง มีเพียงความสะใจและสาสมแก่ใจจากแวตตาของเย็นหลังเท่านั้น ในวันนี้เธอสามารถเด็ดแม่ออกกุหลาบงามดอกนี้ไม่ให้ชูคออยู่บนต้นเป็นเสี้ยนหนามให้แก่เธอได้อีกต่อไป คำแก้หลับไปอีกครั้งอย่างอ่อนเพลีย สติสัมปชัญญะในการรับรู้เริ่มลดน้อยถอยลงทุกที

เที่ยงคืนเสียงเพลงอุปรากรจีนดังขึ้นอีกครั้ง เสียงแหลมสูงหวานแสนจะบ่งบอกถึงความโศกเศร้าล้ำลึก สุดแสนอาลัยความรัก ความหวังซึ่งสูญสลายอย่างไม่มีการกลับคืน ปลุกคำแก้ให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เธอแหงม่านหน้าต่าง และเห็นโรสกำลังร่ำร่ำอยู่อย่างงดงามเป็นภาพครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะถูกชายร่างกำยำหามเธอไปและเหวี่ยงลงสู่บ่อนรกนั้น ภาพที่เห็นทำให้คำแก้หวาดกลัวจนไม่กล้าแม้แต่จะกรีดร้อง เธอวิ่งตรงดิ่งไปยังห้องพักส่วนตัวของบุตรชายคนโตของสามีทันที ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีปลาสนาการ ไปจนหมดสิ้น เธอสูญเสียแล้วทุกอย่าง ไม่หลงเหลือแม้แต่ความอดทนซึ่งบอบบางดุจไข่มวงมูม คำแก้ไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้อีกต่อไปในอาณาจักรจีนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยอำนาจมืด บัดนี้เธอรู้แจ้งแล้วว่าความตายลึกลับของหญิงสาวในอดีตเกิดขึ้นได้อย่างไร สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือการตายเอาดาบหน้า

คุณก้องเกียรติชายผู้เดียวที่เธอรักและรักเธอ หากแต่เมื่อผลักบานประตูห้องเข้าไป ภาพที่เห็นทำให้หัวใจเธอเย็นเยียบและเหน็บหนาวยิ่งกว่าสิ่งใด ภาพชายสองคนเปล่าเปลี่ยวและกอดกระหวัดกันบนเตียงนั้นชัดเจนแจ่มแจ้ง ชายหนึ่งนั้นคือคนที่เธอสุดรักสุดบูชาตลอดมา ส่วนอีกชายหนึ่งนั้นคือครูสอนดนตรีสหายสนิทของเขานั่นเอง เธอปิดประตูลงอย่างเงียบเชียบ ใจแหลกสลายอย่างไม่มีชิ้นดี

เสียงกรีดร้องอย่างรุนแรงเมื่อสติสัมปชัญญะซึ่งเปรียบเสมือนฟางเส้นสุดท้ายขาดลง ทำให้เซ่งสือ เกียงต้องรีบเปิดประตูเข้าไป ภาพที่เห็นคือคุณนายวัยเยาว์ของเขา กำลังดิ้นทั้งผมนอนอยู่อย่างรุนแรง ปากกีบ้นพึมพำเพียงคำว่า ฆาตกร เขาเข้าไปปลอบประโลมและพยายามเรียกความทรงจำเธอให้กลับคืนมา

แต่อนิจจา ทุกอย่างไม่กลับคืนมาดังเดิมอีกต่อไปแล้ว

หลายเดือนผ่านไป เชนสื่อเสียงกลับจากสหรัฐอเมริกาพร้อมคุณนายเหม่মনใหม่

อำนาจเงินบันดาลให้เขากลับมาหนุ่มแน่นได้อย่างไม่น่าเชื่ออีกครั้ง

ด้วยฝีมือแพทย์ศัลยกรรมมือหนึ่งแห่งสหรัฐอเมริกา

บ่อยครั้งที่คุณนายเหม่มของท่านเซงจะเห็นผู้หญิงรูปร่างบอบบาง

สวมชุดสีขาวบริสุทธิ์ราวชุดวิวาห์วันเวียนแหวกกอไม้ดอกกอแล้วกอเล่า หล่อนมักพึมพำกับตัวเอง

"มงกุฎดอกส้มของฉันหายไปไหน...ช่วยหามงกุฎดอกส้มให้ฉันที..." อนิจจา...

ไม่มีใครช่วยหล่อนเสาะแสวงหาสิ่งที่ไฝฝืนมาตลอดชีวิต...ไม่มีใครได้ยินคำพร่ำวนของคำแก้วเลย

รายชื่อนักแสดงนำ

ฉัตรชัย เปล่งพานิช รับบทเป็น เจ้าสัวเซงสื่อเสียง

จริยา แอนโพนี รับบทเป็น เม่งฮวย / เมีย 1

รินลณี ศรีเพ็ญ รับบทเป็น เซนหลิง / เมีย 2

ณัฐริกา ธรรมปรีดานันท์ รับบทเป็น เหม่เกว๋ (โรส) / เมีย 3

วนิดา เดิมธนภรณ์ รับบทเป็น คำแก้ว / เมีย 4

วิทยา วสุไกรไพศาล รับบทเป็น ก้องเกียรติ

อภิรักษ์ ประเสริฐวัฒนกุล รับบทเป็น หมอทรงชัย

สุพจน์ จันทร์เจริญ รับบทเป็น เรืองยศ

มินทิศา วัฒนกุล รับบทเป็น กิมลั้ง

พิศมัย วิไลศักดิ์ รับบทเป็น อาอ้อม

รจนกร อยู่หน้า รับบทเป็น เกียรติกร (วัยเด็ก)